

روزنامه همدلی

روزنامه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
شبه‌شنبه ۱۷ تیر ۱۳۹۹_ ۱۵ ذیحده ۱۴۴۱_ ۷ جولای ۲۰۲۰- شماره ۱۴۵۵ - سال ششم
۸ صفحه - قیمت ۲۰۰۰ تومان - ضربیم کیفیت ۶۷۴
hamdelidaily.ir newspaper.hamdeli@gmail.com t.me/HamdeliNews

صاحب امتیاز، مدیر مسئول: ولی‌الله شجاع‌پوریان
چاپ: چاپ گلریز
سردبیر: فضل‌الله باری
توزیع: نشر گستر امروز ۰۲۱۶۱۹۳۳۰۰۰

نشانی: تهران- زرتشت غربی - نرسیده به بیمارستان مهر - پلاک ۵۶ - واحد ۲
تلفکس: ۰۲۱۸۸۹۶۴۵۳۳- ۰۲۱۸۸۹۶۴۰۸

ناهمدلی

خواب خوش پشت بام

می‌گم با تمام حواشایی پشت‌بام خوابی چندان بد هم نیست‌ا تازه می‌شه با حذف سوابق نوستالژیک به عنوان ایده‌ای نو به نام اولین آدم مستاصل به تنگ آمده از بی‌خانمانی به ثبت‌اش رسوند و به عنوان یک دانش کارتون‌خوابی، گورخوابی، کپرخوابی و نظایر آن قرارش داد. تازه من با پارا فراتر از آن می‌گذارم و به شهرداری‌های کلان‌شهرها پیشنهاد می‌کنم درخت‌های کنار خیابان‌رو برای خوابیدن اجاره بدن و حتی نیمکت پارک‌ها رو... اما پرت شدیم از موضوع. برگردیم سر اصل مطلب و قطعنامه نهایی را صادر کنیم:

پشت‌بام خوابی خوب است، چون که از فضای پرت خانه‌ها استفاده می‌شود. پشت‌بام خوابی خوب است چون آدمیان زمینی شده پیچیده در مادیات و غرق شده در اسفالت خیابان‌ها دوباره با آسمان آشتی می‌کنند.

یادآرنگه چه کیفی داشت خوابیدن رو پشت‌بوم‌ها و تماشای ستاره‌ها...

نتیجه اخلاقی: اجاره دادن پشت‌بام‌ها هر چند غیرقانونی و ناهم‌دلانه با قانون اما به دلیل استیصال متقاضی عرفا مجاز و اجتناب‌ناپذیر بوده است، می‌باشد و خواهد بود.

دلفین ساحل آبادی

کی گفته همه باید همدل باشنند؟ من که چندان اعتقادی به این حرف ندارم! بنظر یه نفر هم ناهمدل باشه، به نوع وصله ناجور، به جور صدای متفاوت، ناهمراه و یه جورایی منتقد همدلی فقط به عنوان مثال عرض می‌کنم: کی گفته اجاره دادن و اجاره کردن پشت بام‌ها امری ناپسند و نشانه‌هایی از وضع بد اقتصادی است؟! ابد!!!! انسان‌ها نیازمند تنوع هستند، همانطور که ممکن است سر از غارها در بیاورند. تازه پشت‌بام خوابی در عرف و عادت ما ایرانی‌ها مسبوق به سابقه است. در گذشته‌های نه چندان دور مردم (حالا یا با پشه‌بند یا بدون پشه‌بند) روی پشت بام‌ها می‌خوابیدند، هر چند اون وقت‌ها این همه دیش‌های ماهواره دست و پاگیر نبودند و البته سوسک و حشرات موذی هم چندان در برابر سموم مقاوم نشده بودند و البته خطرات سرت منزل هم کمتر و نزدیک به صفر بود. حالا البته وضع کمی تا اندکی متفاوت‌تر هست، در هر حال من که

یادداشت

صدای تلویزیون، نغمه‌ای را بی‌فروغ کرد

تازه و وحشتناک را، که بار عاطفی و روانی زیادی به جامعه و خانواده‌ها تحمیل می‌کنند، می‌توان با راهکارهای روانشناسی، جامعه‌شناسی و مدیریت صحیح جامعه تا حدودی از وقوع‌شان جلوگیری کرد. بیابیم به جای اصرار بیهوده بر آموزش مرسوم در مدارس ابتدایی تا دانشگاه‌ها برای فراگیری یکسری واژه‌ها و محفوظات، به آموزش دانش حقوق انسانی، نحوه تربیت صحیح و کنترل خشم و ترویج آموزش‌های تصویری و صوتی، به شکل عملی نحوه واکنش هنگام خشم را آموزش دهیم تا آیندگان حداقل کمتر شاهد این نوع قتل‌های غیرقابل باور باشنند. در فرانسه با هدف کم کردن میزان قتل عمد، مجازات اعدام را جایگزین حبس ابد کرده‌اند. اما امار قتل‌های عمدی نه تنها کاهش نیافته بلکه رو به فروزی هم بوده، با تشدید مجازات قاچاق مواد مخدر، آمار قاچاق را کم نکرده است. به نظر می‌رسد آموزش صحیح و اصولی روابط خانوادگی و حق کودکان بر والدین و یاد دادن نحوه برخورد آن‌ها با هم‌دیگر از بدو تولد تا کودکی و جوانی، موثرترین شیوه و راهگشا باشد.

علیرضا کریمی لاریمی

وکیل دادگستری

در روزهای اخیر، خبر مرگ‌های دهشتناک زیادی از ناحیه ولی، پدر و مادر خانواده یا مرگ کودکان توسط نزدیک‌ترین کسان از همه جای کشورمان به گوش می‌رسد که دل هر انسانی را به درد می‌آورد. به تازگی خبری پخش شد که حدیث ۱۰ساله در اسفند ماه سال قبل به خاطر بلند کردن صدای تلویزیون ناله‌هایش به ابدیت پیوست. اما پرسش اساسی این است که روح و روان بعضی از آدم‌ها چرا تا این حد به تباهی رفته است؟! نقش قانون و قضا و حقوقدانان، خاصه و کلای دادگستری در این ماجراهای تکراری و گریبانگیر جامعه و منبع از تکرار آن به چه نحو خواهد بود؟ با توجه به این که قانون مجازات قصاص را برای آنان در نظر نگرفته است، آیا مجازات مرگ در برابر مرگ، بهترین راهکار و نمایانگر خواست حقوقدانان است؟ یا این قتل‌های

حاشیه سینما

دیدار با دو کودک مشهور دهه ۶۰ پس از ۳۴ سال

وقتی فیلم «خانه دوست کجاست» ساخته شده، احمد ۷ساله بوده که نقش محمدرضا نعمت‌زاده را بازی می‌کند. بابک هم ۸ ساله بوده و نقش احمد، شایگرد کلاس روستایی «کوکر» را بازی می‌کند و از آن روز همه دنیا با رستم‌آباد، روستای کوکر و برداران احمدپور از طریق عباس کیارستمی آشنا می‌شوند. این دو برادر می‌گویند بعد از فیلم «خانه دوست کجاست» به کیارستمی بدهکار شده‌اند. دنیای برداران احمدپور از سال ۱۳۶۵ تغییر کرد؛ زمانی که عباس کیارستمی همراه کامبوزیا پرتوی و کیومرث پوراحمد برای پیدا کردن نقش اول فیلم «خانه دوست کجاست» به رستم‌آباد گیلان می‌روند و بابک را از بین ۶۰پچه‌ای که برای تماشای جابه‌جایی شجره‌نامه قدیمی امامزاده روستای‌شان با یک شجره‌نامه جدید جمع شده بودند، می‌بیند و انتخابش می‌کند. او بعد از باز شدن مدرسه‌ها یک بار دیگر به روستا و مدرسه بابک سر می‌زند که احمد را هم برای نقش دوم فیلمش انتخاب می‌کند و بعد از آن متوجه می‌شود آن دو، برادرند. بعد از ساخت فیلم «خانه دوست کجاست»، این آقای کیارستمی بوده که سالی چند بار تا رستم‌آباد گیلان می‌رفته تا این دو برادر و بازیگران فیلمش را ببیند. بعد از آنکه تلفن به روستا می‌آید، باز هم با یک تماس حال‌شان را می‌پرسیده اما بعد از ۱۴تیرماه آن سالی که عباس کیارستمی از دنیا می‌رود، این بابک و احمد هستند که تقریباً هر سال برای احوال‌پرسی از آقای کارگردان، خودشان را به لواسان می‌رسانند. بعد از

یادداشت

یادداشت‌نویسی به مثابه مبارزه با دیو فراموشی

احمد مجید روانجو
شاعر و نویسنده

می‌نویسد، درست به همان صورت که آن اثر هنری در یادداشت شما ثبت می‌شود، شما نیز در خاطره آن اثر ثبت خواهید شد. با یادداشت‌نویسی در باره یک اتفاق عینی یا ذهنی، زمان دراماتیک و نیز زمان واقعی در آن مقطع حبس می‌شود. یادداشت‌نویسی مثلاً پس از دیدن یک فیلم اثرگذار باعث می‌شود شما روند رویدادها و کنش و واکنش شخصیت‌ها را بهتر درک کنید و به قول امروزی‌ها بتوانید در جایگاه کارگردان قول فیلم اظهار نظر و اظهار وجود کنید. یادداشت‌نویسی قد علم کردن مقابل دیو فراموشی است. با این کار، ذهن شما به طور اتوماتیک، و خودکار موظف و وادار می‌شود اتفاق‌ها، رویدادها

کتاب

درباره «ورای فراموشی»

ذهن و قلب خواننده‌اند. بیشتر ما انسان‌ها یک عشق را تجربه کرده‌ایم و از دلنتگی‌ها، دلشوره‌ها، دوست‌داشتن‌ها و حسادت‌های آن آگاه هستیم و هر چه هم از عمرمان گذشته باشد نتوانسته‌ایم آن را فراموش کنیم. آن روزها را، آن با هم بودن‌ها را و آن اسم خاص را مودیانو در این رمان روایت گونه به خوبی نشان می‌دهد. راوی را به سی سال پیش پرتاب می‌کند تا با اندک خاطرات گذشته که روی هم سه تا چهار ماه بیشتر طول نکشیده، یک داستان عمیق را بنویسد. جدای از نثر قوی و روایت ساده و بی‌نقص سلینجری رمان، شاهکار مودیانو نوشتن جزئیات مربوط است که بدون این‌که خواننده را آذین کند، خیلی دقیق و سریع و پشت هم در داستان می‌آید. قدم‌زدن‌هایی را که پسر با ژاکلین دارد، به بهترین شکل ممکن توصیف می‌کند، اسم خیابان‌ها، کوچه‌ها، بارها، کافه‌ها و مکان‌هایی را که با ژاکلین و تنهایی قدم می‌زند به دقت نام می‌برد؛ طوری که خواننده داستان هم احساس می‌کند تمام مکان‌ها را بلد است و می‌تواند به آن جاها سر بزند و راحت راه خود را پیدا کند بدون این‌که از کسی آدرسی بپرسد. از طرفی مودیانو با توصیف هتل‌های

حسن اکوایان
نویسنده

رمان «ورای فراموشی» چهاردهمین اثر «پاتریک مودیانو» برنده جایزه نوبل ادبیات است. راوی سرد پسا به سن گذشته‌ای است که در سال ۱۹۹۵ با رجوع به خاطرات گذشته‌اش در دهه ۶۰ میلادی می‌پردازد؛ پسری که درش را نیمه‌کاره رها کرده و برای پول درآوردن به کار فروش کتاب‌های قدیمی و هنری روی آورده است. تم اصلی داستان به عشق ژاکلین مربوط می‌شود که با گذشته سال‌ها هنوز نتوانسته آن را فراموش کند. اولین بار در میدان سن میشل با ژاکلین و ژرار ون‌بور آشنا شد. زن و مرد با قمار کردن زندگی خود را می‌گذرانند و بیشتر وقت خود را با مسافرت به شهرستان‌های کوچک و کازینوها، صرف قمار می‌کنند. پسرک به زودی دلباخته ژاکلین می‌شود و برای به دست آوردنش حاضر است دست به هر کاری بزند. در این رمان و بیشتر کارهای مودیانو، جملاتی هست که انگار بر خاسته از

داستان‌ک

پاتوق (۱)

توداری دارند و کم حرفند و موتورهای دیگر را به جمعشون راه نمی‌دن. نوع دوم موتورهای‌ها سیارند و دائم می‌چرخند و از همه جای شهر، مسافر سوار می‌کنند. این‌ها پاتوق خاصی ندارند و اصطکاک و استهلاک موتورشون بالاست مگر این‌که خسته شوند و برای جای و دستشویی به نزدیک‌ترین پارک یا مکان‌هایی که می‌شناسند، بروند و استراحتی کنند. من از این گروه موتور هیستم و اغلب هم برای استراحت، دو جا را پاتوقم کردم؛ خانه هنرمندان که در پارکی خرم و بزرگ در مرکز شهر قرار دارد و دکه چای و بیسکویتش هم به راه است و تئاتر شهر. از اطراف خانه هنرمندان گروه‌های موسیقی می‌نوازند و می‌خوانند و مردم رو سر گرم می‌کنند. در اینجا با هنرمندان و بازیگرانی برخورد می‌کنی که برای اجرا یا تماشای نمایش و برنامه‌های دیگر،

مرتضی فخری قاضیانی
داستان‌نویس

به ظاهر، دو نوع موتور هیست؛ نوع نخست، موتورهایی که برای خودشون پاتوق درست می‌کنند و اغلب دور میدان‌ها و ستر چهارراه‌ها می‌ایستند تا مسافری به سراغ‌شان بیاید یا خودشان به پیاده‌های دور و بر «موتور؟» می‌گویند و مسافری تور می‌کنند و می‌روند. راه برگشت هم مسافر تو راهی می‌زنند و اگر از مسافر خبری نبود، برمی‌گردند سر پاتوق یا ایستگاه‌شون و مانند تاکسی‌های خطی به خود و وسیله‌شون استراحت می‌دن و از فلاکشنشون یا از چای فروش‌ها، چایی می‌گیرند و می‌خورند و کب و سیگار و... چهره‌های قدیمی‌تر اغلب سیاه سوخته و گرما و سرما زده‌اند و خلق و خوی

جزئیات سعدی

به پندار نتوان سخن گفت زود ننگتم تو را تا یقینم نبود ز فرمانبرانم کسی گوش داشت که آغوش را اندر آغوش داشت من این گفتم اکنون ملک راست رای چو من آزمودم تو نیز آزمای به نابخوب‌تر صورتی شرح داد که بد مرد را نیک‌روزی مباد

درست‌نویسیم

انعام / انعام:

این دو کلمه را نباید با هم اشتباه کرد. انعام به فتح اول، جمع «نعم» و به معنای چارپایان است. ولی انعام، به کسر اول، به معنای «بخشش» است: ای گدایان خرابات، خدا یار شماست چشم انعام مدارید ز انعامی چند (حافظ) منبع: «علمت‌نویسیم» ابوالحسن نجفی

مشق کلمات

سن گرای:

اصطلاح ابداع شده توسط «رابرت بانلر» برای اشاره به پیشداوری و تبعیض در حق سالمندان. منبع: «فرهنگ فشرده جامعه‌شناسی» ریچارد شفر

حافظه تاریخی

قطع رابطه با اسرائیل به دستور دکتر مصدق

روز ۱۶ تیرماه ۱۳۲۰ دولت ایران به نخست‌وزیری دکتر محمد مصدق روابط سیاسی و دیپلماتیک خود را با رژیم اسرائیل قطع کرد. پایان جنگ جهانی اول تحولات مهمی در دنیا بر جای گذاشت. یکی از مهم‌ترین این تحولات فروپاشی امپراتوری مسلمان عثمانی و تقسیم آن به کشورهای کوچک شامل ترکیه، سوریه، لبنان، فلسطین، عراق، اردن و عربستان سعودی بود. جامعه ملل که پس از پایان جنگ جهانی اول تشکیل شده بود، سرپرستی این دولت‌های کوچک مسلمان را به فاتحان جنگ سپرد که از جمله آن‌ها قیمومیت کشور فلسطین به بریتانیا واگذار شد. بریتانیا که در طول مدت قیمومیت خود بر فلسطین، برنامه تشکیل دولتی مرکب از یهودیان سراسر دنیا در خاک فلسطین را طراحی کرده بود، پس از پایان جنگ جهانی دوم، مساله فلسطین و تشکیل دولت یهود را به سازمان ملل ارجاع داد، سازمان ملل متحد نیز اقدام به تأسیس کمیته تحقیقی جهت تعیین تکلیف نهایی سرزمین فلسطین کرد. همزمان دولت ایران از سوی شورای امنیت سازمان ملل متحد برای عضویت در این کمیته انتخاب شد. کمیته پس از بررسی جوانب موضوع به دو گروه اکثریت و اقلیت که دارای دو دیدگاه متفاوت بودند، تقسیم شد. گروه اکثریت خواهان تأسیس دو دولت مستقل و مجزای یهود و عرب در فلسطین بود و گروه اقلیت خواستار آن بود که پس از استقلال فلسطین، یهودیان مهاجر و بومی فلسطین در سکونتگاه‌های‌شان از خودمختاری در چارچوب یک طرح نظام فدرالی بهره‌مند باشند. ایران نیز در این میان از اعضای فعال گروه اقلیت بود که از طرح خودمختاری حمایت کرده و مخالف طرح تقسیم بود. پس از تصویب طرح تقسیم در مجمع عمومی سازمان ملل و اعلام تشکیل دولت اسرائیل در سال ۱۹۴۸ میلادی (۱۳۲۷ خورشیدی)، دولت ایران علی‌رغم این که به تدریج درمی‌یافت که تسریع در دریافت کمک‌های مالی پیش‌بینی شده در اصل ۴ترومن از ایالات متحده تا اندازه‌ای منوط به شناسایی دولت یهود است، جهت حفظ روابط خود با کشورهای عرب به عضویت اسرائیل در سازمان ملل رای منفی داد. کابینه احمد قوام که زیر فشار گروه‌های مذهبی قرار داشت، با صدور بیانیهای تأسیس دولت یهود را محکوم و آمادگی خود را برای همکاری جهت آزادی فلسطین یا سایر دولت‌های اسلامی اعلام کرد. اما از همین زمان بود که مجموعه وقایعی ایران را به تجدیدنظر در موضع اولیه واداشت. حادثه‌ترو نورافجام محمدرضا شاه پهلوی در ۱۵ بهمن ۱۳۲۷ (۴ فوریه ۱۹۴۹) که منجر به برقراری حکومت نظامی و غیرقانونی شدن حزب توده و توقیف کلیه مطبوعات (به غیر از روزنامه‌های کیهان و اطلاعات) و نیز دستگیری و تبعید آیت‌الله کاشانی شد، مانع استمرار فضای ضدیت با تأسیس اسرائیل در فضای سیاسی کشور شد. تحکیم قدرت شاه و افزایش اختیارات وی در نتیجه تشکیل مجلس موسسان در سال ۱۳۲۸ و به‌ویژه تشکیل مجلس سنا که متشکل از نمایندگان منصوب شاه بود، وزنه برقدرتی را در مقابل مجلس شورای ملی شکل داد و به این ترتیب شاه از اختیار عمل بیشتری در همه حوزه‌ها، از جمله حوزه سیاست خارجی بهره‌مند شد. موفقیت نظامی دولت تازه تأسیس اسرائیل در مقابل تهاجم گسترده اعراب موجب حیرت آمیخته با تحسین بسیاری از نظران سیاسی و نظامی ایران شد. سپهبد حاجعلی رزم‌آرا رئیس وقت ستاد ارتش ایران در سخنرانی خود در باشگاه افسران، ارتش اسرائیل را به لحاظ کارایی و شهامت ستود و آن را الگویی برای ارتش ایران دانست. در مطبوعات آن دوران نیز نوشته‌هایی در ستایش از نظامیان اسرائیلی درج شد. اما هم‌زمان با جنبش ملی شدن صنعت نفت و تشکیل کابینه توسط دکتر محمد مصدق، بار دیگر موضوع روابط ایران و اسرائیل به میان کشیده شد. باقر کاظمی، وزیر امور خارجه کابینه دولت دکتر مصدق نیز در ۱۶ تیر ۱۳۲۰ در مجلس حاضر و تصمیم دولت مبنی بر تعطیل کنسولگری ایران در بیت‌المقدس را به اطلاع نمایندگان رساند. (منبع: تاریخ ایران)

اعتراض کارگران نیشکر هفت برای دریافت حقوق و مطالبات شان تپه وارد هفته سوم شد